NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Salzburg (?), 2. Drittel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

suos quitum ad forum conscie sed non
quitum ad forum iudiciale, quia
non potest coram eis comunicare in
causis contencosis et eo exquicare
non potest. Qui absolue potest in foro
priuati et quibus forum priuatum est dig-
nius. Et in foro iudiciali maior
sollempnitas requitur, quia in eo oz
ut non solum deo sed et homini satis-
faciat. Ita dicit s. tho. Ad 3m dicit
et quibus non habeant claues ordis
habent in claues iurisdiccionis. Du-
bium an quis possit seipsum a equale
s. uel superiorem exquicare. Iudicat s.
tho. Et quia iurisdiccio constituitur
quibus in gradu superioritatis et in
eius in quo habet iurisdiccio, quia e
iudex eis. Ideo non habet seipsum uel in
equalem aut superiorem iurisdiccio
et quibus nullo potest se ipsum exquicare
aut equalem sibi uel superiorem eo. Si
sacerdos aliqui in gradi exquicat, quia
furto uel aliquo tali. Et potest contin-
gere quod ipse met fecit uel superior uel
equalis. Item quibus potest absolucere
superiorem suum in foro priuati uel et
equalem, ut cum epo suus subditus
confiteretur. Et cum vno sacerdos confi-
teretur alii venialia. Igitur et pari
tione potest quis exquicare superiorem
uel equalem. Ad primum dicit quod
in tali casu nullo exquicat, quia par
in parem non habet imperium. Ad
2m dicit s. tho. quod absolucio et liga-
cio in foro priuato est in ordine ad deum apd
quem aliquis alio ordinat in foro p culpa
sed exquicacio est in foro exteriori in
quo aliquis non amittit superiori-
tatem extra ipso qd peccat. Unde
non est similis ro de utroque foro. Et
tm et in foro confessionis non potest
homo seipsum absolue nec superiorem
aut equalem de nozli nisi ex co-
missione sibi facta. De venialibus
aut potest quia venialia ex quibus sacra
sacra gratia conferentibus remittu-
tur. Unde remissio venialium pertinet
ad ipsum ordinis. Ita dicit s. tho. Ad 4m
dubium an in aliqua vnuersitate seu co-
munitate possit fieri exquicacionis
sine iudice s. tho. Et ut patet ex dictis
nullo dicit exquicari nisi p peccato
nozli. Tale aut in actu consistit
actus aut non est quitatis sed sin-
gularium personarum ut frequenter. Et
eo singli de quitate exquicari pnt
no aut ipsa quitas. Et si ergo quis
sit actus alicuius totius multitudinis
ut qui multi naue trahunt, qui nullo
trahere possit. Tm non est probabile
quod aliqua quitas per totam consen-
tiat ad malum qui aliqui sunt dissen-
cientes et quia non e dei qui iudicat
tam oes ut simul condemnat in
illud ro impio ut dicit Gen. 18. Ideo
ecclia que dei iudicium imitatur dicit sat
prudenter statuit ut quitas non exqui-
cetur ne collectis zizanijs sil et tri-
ticum eradicet. Con illud qd est
quisq in exquicacio est separacio
a sacris. Qui aliqui totam quitatem interdi-
cit dominus. Igitur potest ergo exquicari iudi-
cis s. tho. Et suspensio non tanta pe-
na est quanta exquicacio quia suspe-
si non fraudantur esse suffragijs
sed exquicati. Unde ecclia aliquis sy
peto ipso suspendit. Quant et totum
regnum suppositum interdicto pro peto
regis. Et eo non est sile de exqui-
cacione et suspensione. Tertium
dubium an exquicacio possit iterari
ita quod idem plurib exquicacionib
exquiretur. Indet s. tho. et Bona
uen. Et ille qui exquicatus est
vna exquicacio potest iterum exqui-
cari uel p eusdem exquicacionib ita
eorum ad maiorem sui confusionem
ut uel se a peto resiliat uel pertinacitas
et tue tot sunt priuilegia exqui-
cationes quot sunt cause p quibus
quis exquicatur. Con apostolus dicit
Quid mihi de istis qui foris sunt
iudicare sed exquicati non e intra
ecclia ipsa non sed de eis iudicare
in nec eos exquicare. Ecce quia e separacio